

И врапци промрзли на овој зимској олуји знају да се у марту одржавају у Србији ванредни парламентарни избори. Оне промућурније ни ледени ветар није могао спречити да онако шћућурени, разбарушеног перја, схвате да се не ради о обичним изборима, него по много чему историјским. Изборима чији резултати ће умногоме одредити будућност наше државе, наше привреде, нашег међународног положаја и угледа, будућност свих нас појединачно. Тако је то са врапцима и њиховим поимањем политике, а како је са људима?

Зашто се предстојећи избори могу назвати специфичним и историјским? Специфичним зато што ћемо се након дужег низа година вратити једнопартијском систему, ма колико на папиру писало да ће власт бити коалициона, она ће бити власт једне партије, а следствено томе и власт једног човека. Можда то не мора неминовно да значи диктатуру, али би се стекли сви услови.

Даље, специфичност предстојећих избора је и у томе што ће се одвијати у атмосфери до сада на овим просторима невиђене медијске потпоре само једној страни. То медијско френетично навијање наравно неће сметати „нашим западним пријатељима“, иако би

Избори, Устав, "различак" и језичак

Пише: Александар Б. Ђикић
понедељак, 03 фебруар 2014 11:46

такво нешто у њиховим земљама било незамисливо, па чак и кажњиво. Али када је Србија у питању, то је сасвим у складу са највишим евроатлантским стандардима.

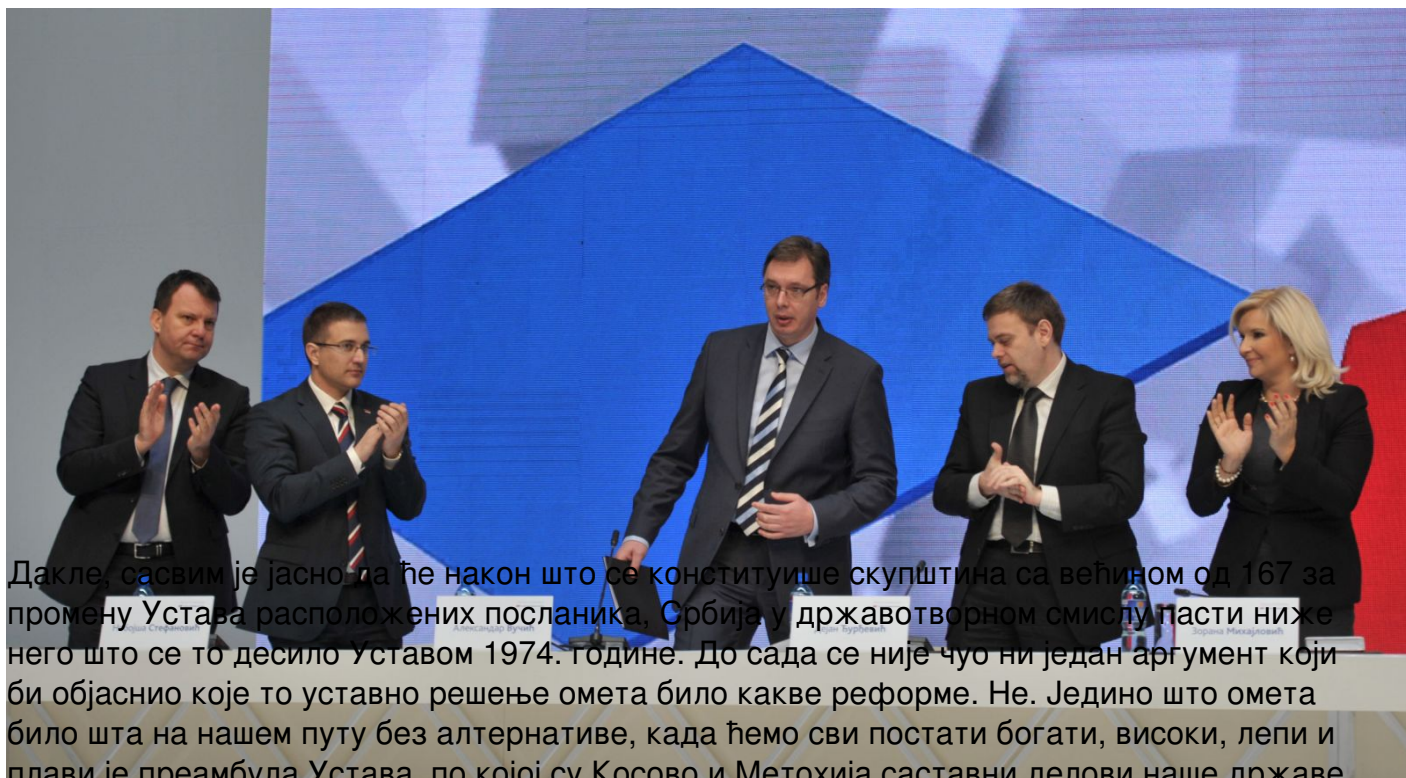
Са малих екрана своје виђење стварности (дакле субјективно) сипаће бројни аналитичари, истовремено маштајући о неком лепом дипломатском положају којим ће их газда частити након добро обављеног посла. Из празних фрижидера ће нам искакати кандидати за нову (стару) власт, а своје школовање за посао у државној служби за звање - лепилац плаката, завршиће на хиљаде младих људи. Требаће нам школовани.

Трећа специфичност је та што се избори не морају ни одржати. Нема потребе ако се све зна. Или ако не све, онда оно најважније: власт ће имати преко жељених 167 места у парламенту. Потребно је само именовати ових 167 људи, а може и више, да се не арче паре без потребе. „С'г су скупе паре, с'г је оскудација“. Зашто је 167 овом приликом магични број? Зато што нас он уводи у историјски контекст ових избора.

Историјски, освајање апсолутне власти на предстојећим изборима омогућиће демонтажу Устава, а то је по многима и главни мотив њиховог расписивања. Никаквог другог логичног разлога нема. Власт је и сада довољно централизована; и сада је у могућности да сасвим комотно влада, реконструише се, дограђује, награђује, спаја, раздваја и да ради разне акробације. Може да ради шта јој се прохте и овај народ ће јој аплаудирати. До сада нико тако комотно није владао. Уз то свакога ко тражи изборе, лагано би могла да ућутка аргументом да би то било бацање ово мало народних пара које су потребне за спајање „краја с крајем“, а и „ради будућности наше деце“. Ипак и поред тога власти, а Александру Вучићу посебно, жури се да у марту капитализује све постојеће параметре за освајање апсолутне власти. Јасно је као дан да се иза ове журбе крије нешто много крупније.

Дакле, сасвим је јасно да ће након што се конституише скупштина са већином од 167 за промену Устава расположених посланика, Србија у државотворном смислу пасти ниже него што се то десило уставом 1974. године. До сада се није чуо ни један аргумент који би објаснио које то уставно решење омета било какве реформе. Не. Једино што омета било шта на нашем путу без алтернативе, када ћемо сви постати богати, високи, леви и плави је преамбула Устава, по којој су Косово и Метохија саставни делови наше државе, и по којој се државни органи обавезују „да заступају и штите државне интересе Србије на Косову и Метохији у свим унутрашњим и спољним политичким односима“.

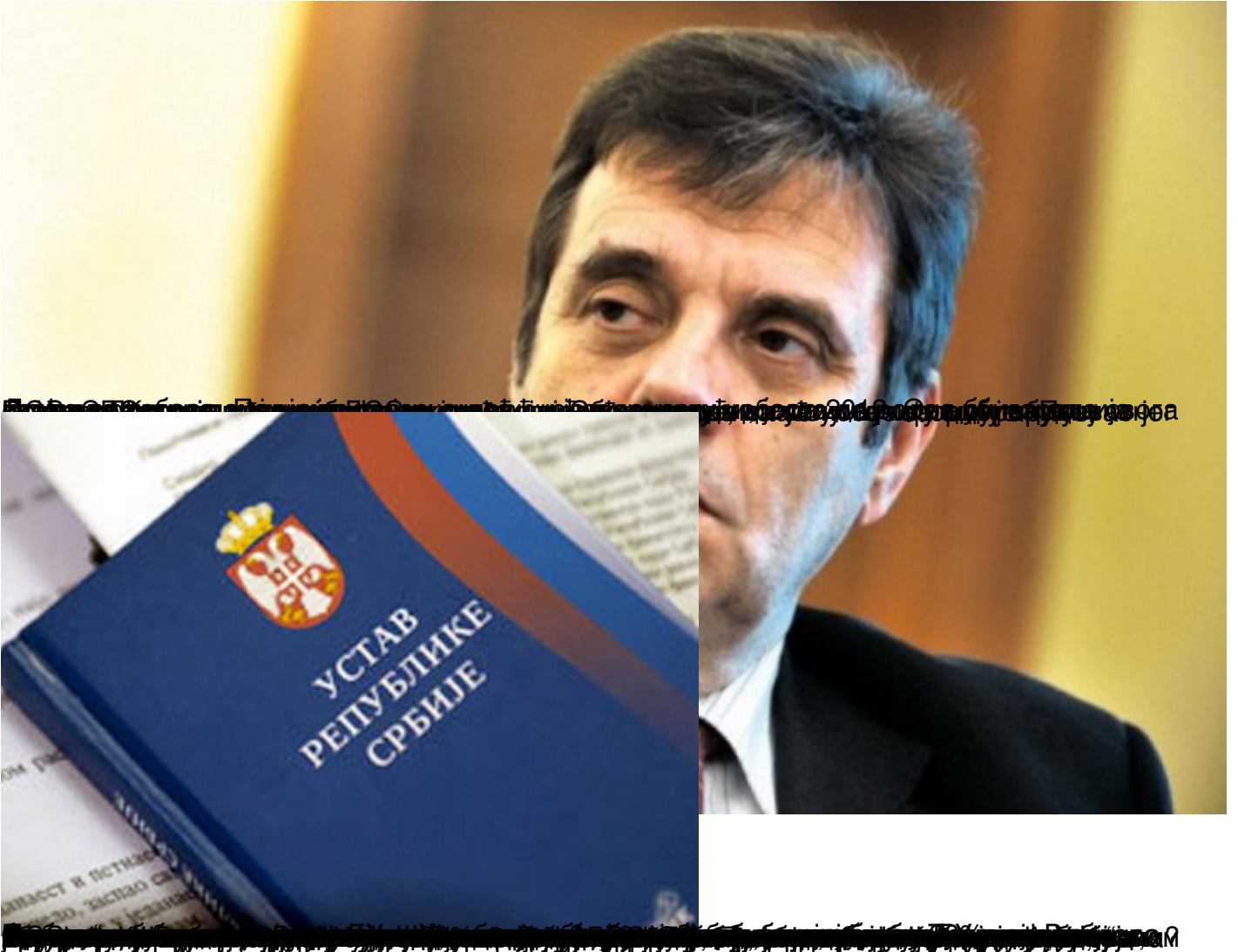
Избори, Устав, "различак" и језичак

Пише: Александар Б. Ђикић
понедељак, 03 фебруар 2014 11:46

Избори, Устав, "различак" и језичак

Пише: Александар Б. Ђикић
понедељак, 03 фебруар 2014 11:46

Избори, Устав, "различак" и језичак

Пише: Александар Б. Ђикић
понедељак, 03 фебруар 2014 11:46

